

ת"פ 45103/01/16 - מדינת ישראל נגד שי אליו

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 45103-01-16 מדינת ישראל נ' אליו(עצור
בפיקוח)

בפני בעניין:	כבוד השופטת דנה מרשק מרום מדינת ישראל באמצעות פמ"מ וע"י עו"ד ריקי גולדברג
נגד	המאשימה
שי אליו (עצור בפיקוח) - בעצמו וע"י עו"ד יערי	הנאשם

גזר דין

רקע וכתב האישום המתוקן

1. הנאשם הורשע על-יסוד הודאתו בעובדות כתב-אישום מתוקן, שגובש במסגרת הסדר דיוני בהליך גישור שיפוטי, בביצוע שתי עבירות של **נסיון חבלה חמורה בנסיבות מחמירות**, לפי סעיפים 25 + 333 + 335(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 [להלן: "חוק העונשין"]. במסגרת ההסדר הוסכם כי הנאשם ישלח לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר ושילובו בתכנית טיפול בהתמכרויות באלכוהול, אך לא הוצגה כל הסכמה באשר לעונש.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בפאב "הסדנא" ובפאב "הדרינק פוינט", שהם פאבים סמוכים זה לזה ברחוב הבונים בנתניה, מוצבים מאבטחים מטעם אותה חברת אבטחה, ויש ביניהם קשר במהלך העבודה.

בתחילת חודש ינואר 2016, בילה הנאשם בפאב "הסדנא", ובשל התנהגותו האלימה במהלך הבילוי הוצא מהמקום על ידי מאבטחי הפאב.

ביום 17.1.16, סמוך לשעה 01:00 לפנות בוקר, הגיע הנאשם לפאב "הסדנא" וביקש להיכנס. המאבטחים, אשר זכרו את הנאשם ומעשיו, סירבו להכניסו, למרות בקשות חוזרות ונשנות מצדו להיכנס, במשך כ-30 דקות. המאבטחים הסבירו לנאשם כי הסיבה לאיסור כניסתו לפאב, נעוצה בהתנהגותו האלימה בעבר במקום.

בהמשך לכך ובסמוך לשעה 01:30, הלך הנאשם לפאב "הדרינק פוינט" הסמוך וביקש להיכנס. המאבטחים, אשר קיבלו דיווח בקשר ממאבטחי פאב "הסדנא", סירבו להכניסו גם לשם. המאבטחים הסבירו לנאשם כי הסיבה לאיסור כניסתו לפאב, נעוצה בהתנהגותו האלימה בעבר בפאב "הסדנא". בתגובה לכך, קילל הנאשם את המאבטחים והתרחק מהמקום.

מספר דקות לאחר מכן, סמוך לשעה 01:33, חזר הנאשם בריצה לפאב "הדרינק פוינט" כשבידו אבנים. מאבטח אשר הבחין בכך, רץ לעבר הנאשם, ובתגובה לכך ידה הנאשם אבן אשר פגעה ברכב שהיה בסמוך לפאב, וידה אבן נוספת לעבר מאבטח שעמד בכניסה לפאב. מיד לאחר מכן נמלט הנאשם בריצה מהמקום.

מספר מאבטחים ניסו לעצור את הנאשם ורדפו אחריו, אך הוא דחף אותם והצליח להימלט מהמקום, כשבמהלך השתלשלות זו, נפל אחד מהמאבטחים על המדרכה.

בהמשך אותו הלילה, בסמוך לשעה 03:20, הגיע הנאשם למדרכה שמול פאב "הסדנא" כשבידו בקבוק תבערה בוער. הנאשם ידה את בקבוק התבערה הבוער לכיוון הכניסה לפאב, שם עמדו באותה העת מאבטחים ומספר מבלים. בקבוק התבערה נפל והתנפץ על הכביש בסמוך לכניסה לפאב, והמשיך לבעור במשך כדקה.

מיד לאחר שידה את בקבוק התבערה, נמלט הנאשם בריצה מהמקום, ומאבטחים שהבחינו במעשיו רדפו אחריו אך הוא הצליח להימלט מהם.

תסקירי שירות המבחן

3. בעניינו של הנאשם התקבלו חמישה תסקירים, עקב מתן הזדמנויות לשילוב בהליך טיפולי, ולהלן עיקרי הדברים:

התסקיר הראשון הוגש ביום 21.3.17, ממנו עלה כי הנאשם רווק, בן 24, גר בנתניה בבית הוריו, בן למשפחה המונה זוג הורים ו-9 אחים, כשהוריו עלו ארצה בשנות ה-80 מאתיופיה. לאחר שסיים 12 שנות לימוד, התגייס לשירות סדיר כלוחם בחטיבת גולני, ובעקבות פציעה שירת בתפקיד טבח בחטיבה.

עמוד 2

מאז שחרורו מהצבא עבד בעבודות שונות, ועובר למעצרו בתיק דנן עבד באיטום גגות.

שירות המבחן ציין, כי לחובת הנאשם שתי הרשעות קודמות, ועל רקע היכרותו מאותם הליכים עלתה התרשמות, כי הנאשם צורך אלוהול באופן בעייתי ומעורב בחברה שולית. שירות המבחן סבר כי יש מקום לשלב את הנאשם בטיפול קבוצתי, אך בזמנו הנאשם לא הביע נזקקות טיפולית.

באשר לעבירות נושא הליך זה, הנאשם קיבל אחריות על מעשיו והביע חרטה. לדבריו, בתקופה שקדמה לביצוע המעשים חש יחס מפלה מצד המאבטחים בפאבים, על רקע מוצאו, שבא לידי ביטוי בהפעלת אלימות כלפיו וכלפי חבריו. הוא ביצע את המעשים מאחר שחש תחושות תסכול וזעם, והתקשה לווסת את התנהגותו האלימה. הנאשם סבר כי העובדה שהיה בגילופין גרמה להסלמת התנהגותו, אולם הדגיש כי הוא מתבייש ומתחרט על מעשיו.

במסגרת הליך המעצר, הנאשם השתלב בקבוצה ייעודית ליוצאי אתיופיה, הקפיד להגיע למפגשים, שיתף מעולמו והצליח להתייחס לנסיבות ביצוע העבירות ולהתמודד עם הליך המעצר. הנאשם הביע נכונות להשתלב בטיפול נוכח התנהגותו האלימה והשימוש המופרז באלוהול ונשלח לטיפול ב"בית חוסן" בנתינה לצורך שילובו בטיפול אינטנסיבי במסגרת מרכז יום. תכנית זו לא אושרה בהליך המעצר לאור מעמדו כעצור בתנאי איזוק. עוד צוין כי בדיקות השתן שנתן, מלבד אחת, נמצאו נקיות משרידי סמים.

קצין המבחן התייחס לגורמי הסיכון וציין שמדובר באדם צעיר, שלחובתו הרשעות קודמות בעבירות אלימות שבוצעו אף הן בהיותו בגילופין, כשברקע מטענים רגשיים שלא עובדו הקשורים לתחושות תסכול והדרה, שימוש בחומרים פסיכואקטיביים, העדר מסגרת מארגנת ומייצבת כמו גם העדר גורמי תמיכה. כגורמי סיכוי צוינו השתלבותו של הנאשם בטיפול ושיתוף הפעולה, לצד הרתעה מן ההליך המשפטי. בשקלול כל הנתונים, העריך קצין המבחן רמת סיכון בינונית להישנות התנהגות אלימה, ועתר לדחות את הדיון על-מנת לאפשר לו להשתלב בהליך טיפולי.

מהתסקיר השני אשר הוגש ביום 20.6.17 צוין, כי במהלך תקופת הדחייה, הנאשם המשיך להשתתף בקבוצה הייעודית ליוצאי העדה האתיופית בשירות המבחן, ולשתף פעולה בתכנים מהותיים. עם זאת, גילה קושי בשיתוף הפעולה עם המסגרת של "בית חוסן" ולא הקפיד על הגעה מסודרת לטיפול הפרטני והקבוצתי, כשממילא עדיין לא יכול היה להשתלב בטיפול במרכז היום נוכח העובדה שנתר במעצר בתנאי איזוק.

4. לאחר שהתקיים דיון לפניי בנוכחות קצין המבחן המטפל והוסר האיזוק האלקטרוני, הוגש

תסקיר שלישי ביום 13.9.17. צוין, כי נוכח קשייו של הנאשם להשתלב בתכניות השונות, בטרם שילובו לתכנית במסגרת מרכז היום, עליו לעבור תכנית הכנה לטיפול, הכוללת מפגשים בתדירות של 3 פעמים בשבוע, ורק לאחריה ניתן יהיה לשלבו בטיפול. הנאשם לא התייצב למפגש אחד (בשל כאב שיניים) ולמפגש נוסף איחר. משכך הוחלט על הצבת תנאים נוקשים יותר כתנאי להמשך הטיפול. קצין המבחן התרשם כי חרף התנהגותו,

הנאשם מבין כי המשך התנהלותו הבעייתית תגרור השלכות חמורות ולכן ביטא נכונות לעמוד בכללי היחידה הטיפולית. לפיכך, סבר קצין המבחן כי יש מקום לשקול למצות את האפיק השיקומי ולדחות את הדיון בעניינו בחודשיים. יצוין, כי בהמשך להוראתי להגיש תסקיר סופי, הבהיר קצין המבחן בתסקיר רביעי מיום 17.9.17, כי נוכח התנהלות הנאשם וככל שלא תתאפשר תקופת נסיון נוספת לנאשם, אין בידי שירות המבחן המלצה שיקומית בעניינו. חרף האמור, בסופו של יום, ובאופן מעשי, הדיון נדחה, כך שלנאשם ניתנה תקופת נסיון אחרונה.

5. מהתסקיר החמישי והסופי שהוגש ביום 4.12.17 עלה, כי במהלך תקופת הדחייה הנאשם הביע מוטיבציה לנצל את ההזדמנות האחרונה שניתנה לו וביקש בנוסף להשתלב בקבוצה בשירות המבחן. חרף זאת, העו"ס המלווה את תכנית הטיפול עדכנה כי הוחלט על הפסקת הטיפול בנאשם נוכח היעדרויות ממספר מפגשים משמעותיים, ובנוסף, בבדיקת נשיפה נמצא שהנאשם עושה שימוש באלכוהול. לאור זאת, ובשל העובדה שגם בעבר לא הוכיח עקביות בשיתוף פעולה, העו"ס התרשמה כי בעיתוי הנוכחי הנאשם חסר כוחות להתמיד לאורך זמן בתהליך טיפולי. בשיחה עם הנאשם עלה כי הוא נתון למצבי רוח משתנים, עייפות וקושי לגייס כוחות ולהתמיד בטיפול, וכן צרך באופן אינטנסיבי אלכוהול אשר גרם לנסיגה במצבו. הנאשם הביע תסכול ממצבו וביקש להשתלב בטיפול קבוצתי במסגרת שירות המבחן. שירות המבחן התרשם כי בעת הזו גורמי הסיכוי לשיקום מצומצמים ורמת הסיכון להישנות התנהגות אלימה נותרה בינונית. לאור האמור, לא בא שירות המבחן בהמלצה שיקומית בעניינו, וסבר כי בעת גזירת עונשו על בית המשפט לקחת במכלול שיקוליו את נסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שפורטו בתסקירים הקודמים, מאמציו להשתלב בטיפול והעובדה כי מאז מעצרו בגין האירוע הנוכחי לא נפתחו לו תיקים נוספים.

ראיות לעונש

6. ב"כ המאשימה הגיש את גליון המרשם הפלילי של הנאשם (שסומן ת/1) ממנו עולה, כי לחובתו שתי הרשעות קודמות מן השנים 2013 ו- 2014 בגין עבירות איומים והכשלת שוטר, והוא נדון לעונשי מאסר על תנאי ורכיבים נלווים.

טיעוני הצדדים

7. **ב"כ המאשימה** טען כי יש לראות במעשיו של הנאשם כאירוע אחד, עמד על הפגיעה המשמעותית במספר ערכים המוגנים והרחיב באשר לנסיבות העבירות. הנאשם לא הסתפק בלזרוק אבנים על המאבטחים, אלא זרק לעבר מועדון מלא באנשים גם בקבוק תבערה - הכל על רקע אי הכנסתו לפאב, כפי שכבר אירע בעבר. מעשיו של הנאשם מעידים על הסלמה בהתנהגותו האלימה, קיים בהם מימד של תכנון, ובעיקר הנזק הפוטנציאלי הוא בלתי-נתפס כאשר בנס לא נגרם אסון של ממש.

ביחס למדיניות הענישה הנהוגה הפנה התובע לת"פ (מחוזי מרכז) 17371-04-14 **מדינת ישראל נ' סלימאן**

[12.11.15], שבו הנאשם הורשע בנסיון לחבלה חמורה ואיומים, בכך שהגיע לדירתו ודירת בת-זוגו כשהוא בגילופין, עם בקבוק ובתוכו דלק, שפך על המתלוננת וחברתה דלק, ובהמשך אף ניסה להדליק את המצית שהייתה בידו אך היא לא נדלקה. בית המשפט קבע מתחם העונש הולם שנע בין 36 לבין 72 חודשי מאסר בפועל, ועל הנאשם, שלחובתו הרשעה מינורית אך קיים סיכון להישנות עבירות, נגזר עונש מאסר בפועל בן 48 חודשים. התובע עתר, לכן, לקבוע מתחם שנע בין 3 לבין 7 שנות מאסר בפועל.

ביחס לנסיבות שאינן קשורות בביצוע המעשים, טען התובע כי לחובת הנאשם שתי הרשעות קודמות בעבירות אלימות, כאשר כמו במקרה דנן, הנאשם עשה שימוש לרעה באלכוהול אשר הוביל אותו פעם אחר פעם לבצע מעשים פלייט. לטעמו, מסוכנותו של הנאשם גבוהה, הוא לא הפנים כלל את חומרת המעשים, ומהתסקירים עולה כי חרף הזדמנויות רבות שניתנו לו במהלך שנתיים, באופן מעשי הוא לא החל בהליך טיפולי ואף חזר להשתמש באלכוהול. לזכות הנאשם יש לזקוף את הודאתו, גילו הצעיר ונסיבותיו האישיות, וביקש למקם את עונשו מעל לאמצע המתחם.

8. **ב"כ הנאשם** הסכימה עם התביעה כי כתב-האישום מגלם אירוע אחד. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות טענה הסנגורית, כי מחומר החקירה עולה שהנאשם זרק אבנים קטנות, כאשר בפועל אבן אחת פגעה ברכב ולא נטען כי נגרם לרכב נזק כלשהו, ואבן שנייה נזרקה אל עבר אחד המאבטחים אך בפועל לא פגעה בו. באשר לזריקת בקבוק התבערה, הסנגורית הסכימה כי פוטנציאל הנזק הוא גדול, אך בפועל הבקבוק פגע בכביש במרחק מסוים מהפאב ולא נגרם נזק - לא לגוף ולא לרכוש.

באשר למדיניות הענישה הנהוגה, טענה ב"כ הנאשם כי קיים מנעד רחב בעבירות של נסיון לחבלה בנסיבות מחמירות, כאשר ישנם מעט מאוד מקרים שמתאימים לנסיבות האירוע בענייננו, ובכל מקרה, העובדה שמדובר בנסיון בלבד משליכה על קביעת מתחם העונש ההולם. הסנגורית הפנתה למספר פסקי דין - לשניים מהם אתיחס בהמשך, ועתרה לקבוע מתחם שנע בין מספר חודשים ועד 6 חודשי מאסר בפועל, שניתן לרצותם בעבודות שירות.

בהתייחס לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, עמדה הסנגורית על כך שהעבירות בוצעו בינואר 2016, עת היה הנאשם בן 24 על גבול ההגדרה של "בגיר-צעיר". מאז חלפו כשנתיים שבהם היה הנאשם מצוי במעצר מאחורי סורג ובריה כ - 11 חודשים, במעצר באיזוק אלקטרוני לתקופה נוספת של כ-10 חודשים, ובהמשך ב"מעצר בית" בתנאים מגבילים ללא הקלות, מלבד יציאות לטיפולים במסגרת שירות המבחן. עוד ציינה כי לנאשם עבר פלילי מינורי, כשהוטלו עליו עונשי מאסר על תנאי בלבד. הסנגורית הפנתה לדו"ח הועדה הציבורית לבחינת מדיניות הענישה והטיפול בעבריינים, ברשות השופטת (בדימוס) דליה דורנר (אוגוסט 2015), אשר המליץ על אפשרויות ענישה אחרות מאשר מאסר בפועל, במצבים בהם המסוכנות הנשקפת מהנאשם אינה גבוהה, שכן נמצא כי מאסר מאחורי סורג ובריה אינו הכלי הכי אפקטיבי הקיים היום, ובמיוחד כאשר עסקינן בנאשם צעיר שזהו מאסרו הראשון והסיכוי שיחזור לבצע עבירות הוא גבוה יותר לאור ההתערות עם חברה עבריינית בכלא.

הסנגורית ביקשה ללמוד מן התסקירים, כי המסוכנות הנשקפת מן הנאשם היא בינונית, הפנתה לתחושות ההשפלה שחווה על רקע דימוי עצמי נמוך, פרץ את הגבולות של עצמו תוך קבלת החלטה שגויה ולא מושכלת,

אך הוא מבין את חומרת המעשים, לקח אחריות מלאה על מעשיו והודה בהם. כן הדגישה את נסיבותיו המשפחתיות, לרבות המצוקה הכלכלית, הקושי להשתלב בחברה הישראלית והעובדה שהמשפחה אינה מהווה עבורו גורם מכונן. חרף נסיבות קשות אלו, הנאשם הצליח לסיים 12 שנות לימוד, להתגייס לצבא כלוחם, ומאז שעבר לתפקיד תומך לחימה התדרדר מצבו.

באשר להליכי הטיפול, הסנגורית הסכימה שהנאשם קיבל מספר רב של הזדמנויות להשתלב בהליך טיפולי והיה מעוניין באופן אמיתי לשנות את אורח חייו - אלא, שכרגע הוא נעדר כוחות להתחיל בתהליך טיפולי. הסנגורית טענה, שעל בית המשפט לקחת בחשבון את הנסיון של הנאשם לעבור טיפול, גם אם הוא לא הגיע לכדי סיום, ואת התקופה הממושכת שבה שהה הנאשם במעצר של ממש ובמעצר בפיקוח אלקטרוני, במהלכה חווה קשיים והיא היוותה מסר מרתיע ומציב גבולות מבחינתו.

לסיום, ביקשה הסנגורית מבית המשפט לבחון האם יהיה זה ראוי להחזיר את הנאשם למאסר מאחורי סורג ובריח לאחר התקופה הממושכת שבה היה נתון במעצר, או שמא ניתן להטיל עליו עבודות שירות אשר יתנו מענה לכל שיקולי הענישה, ולכן עתרה להציב את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם אליו עתרה.

9. הנאשם בדברו לבית המשפט ביקש להתחשב בו ובמצבו הבריאותי והנפשי, וכן הסביר כי הוא מתקשה לדבר על רקע ניתוח שעבר.

דין והכרעה

10. בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק העונשין בסעיף 40ג(א), לצורך קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כשאינן מחלוקת כי כתב-האישום מתאר אירוע אחד.

11. במעשיו, פגע הנאשם במספר ערכים מוגנים, הכוללים שמירה על שלמות גופם של אזרחים תמימים, הגנה על שלום הציבור, בטחונו והסדר הציבורי, במיוחד במקומות בילוי. הרקע לביצוע העבירות, רצף האירועים, והשימוש בבקבוק תבערה ובאבנים - גם אם המדובר בנסיון בלבד - מעלים פגיעה בעוצמה גבוהה בערכים המוגנים.

12. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות יצוין, כי לגרסת הנאשם, הוא ביצע את המעשים על רקע תחושת תסכול והשפלה, נוכח העובדה כי לא הורשה להיכנס לשני הפאבים. עם זאת, ניכר כי הנאשם לא לקח אחריות על כך שכניסתו נמנעה בשל התנהגותו האלימה מספר שבועות קודם לכן, וכי לחובתו עומדת העובדה שתגובותיו הועצמו על רקע היותו בגילופין.

גם אם הנאשם לא הגיע מלכתחילה למקומות הבילוי במטרה לידות אבנים או לזרוק בקבוק תבערה, הרי שבמעשיו קיים מימד של תכנון בכך, שלאחר שהתרחק ממקומות הבילוי, חזר כעבור מספר דקות כשבידו אבנים, אותם כיוון לעבר מאבטח ורכב שחנה בסמוך לאחד הפאבים. אלא, שבכך לא הסתיים האירוע, והנאשם

הסלים התנהגותו כשחזר לזירה פעם נוספת כעבור שעתיים, ובידו בקבוק תבערה בוער, אותו השליך לכיוון הכניסה לפאב, שם עמדו באותה העת מאבטחים ומספר מבלים.

אמנם, כתב-האישום מייחס לנאשם עבירות נסיון בלבד, אך לא ניתן להתעלם מהנזק הפוטנציאלי העצום הקיים בידיו בקבוק תבערה לעבר מקום בילוי הומה אדם. אני מקבלת את גישת התביעה לפיה, המבלים והמאבטחים באותו הרגע יכולים היו לחשוב שמדובר בפיגוע על רקע בטחוני. נראה, כי אך בנס הנזקים הקונקרטיים שנגרמו באירועים היו מינוריים, והסתכמו בנזק לרכוש (אשר לא פורט בכתב-האישום) ובנפילת מאבטח ארצה, לאחר שרדף אחר הנאשם.

13. מעשיו של הנאשם חמורים ביותר, בעיקר נוכח השימוש בבקבוק תבערה בוער אותו השליך לכיוון מקום בילוי הומה אדם וכנגד מי שתפקידו לשמור על הסדר במקומות ציבוריים. ברי, כי רצף האירועים עלול היה להסתיים בפגיעות ממשיות בנפש, ועל בית המשפט להעביר מסר חד משמעי ונוקב בהתייחס להתנהגות אלימה מעין זו (ראו, למשל, בע"פ 2337/13 **קואסמה נ' מדינת ישראל** [16.9.13], פסקה 12). ביחס לשימוש בבקבוקי תבערה קבע בית המשפט העליון בע"פ 4400/13 **עבאסי נ' מדינת ישראל** [3.2.14]: **"בית משפט זה הדגיש פעמים רבות את חומרתן הניכרת של העבירות השונות בנשק אשר מסכנות באופן ישיר את שלום הציבור וביטחונו [...] חומרתן הרבה של עבירות אלה נגזרת מהפגיעה הקשה העלולה להיגרם בעטיין, אף אם סיכון זה לא התממש בסופו של דבר [...] לאחרונה, חזר והדגיש בית משפט זה את חומרתה היתרה של תופעת ידיו בקבוקי התבערה אשר יש לראותם כנשק חם לכל דבר ועניין"** (בפסקה 48). אמנם הנאשם לא הורשע בביצוע עבירות נשק, אך אמירה זו רלבנטית לאור הנסיבות המחמירות בעניינו, הכוללות שימוש שעשה הנאשם באבנים (נשק קר) ובבקבוק תבערה (נשק חם).

14. עיינתי בפסיקה שהוגשה על-ידי ב"כ הצדדים ובפסיקה נוספת. אציין, כי התקשיתי לאתר פסיקה דומה בנסיבותיה, כאשר ניתן לומר כי ככלל, עבריינות אלימה הכוללת השלכת בקבוקי תבערה מבוצעת, בדרך כלל, על רקע אידיאולוגי או לאומני, או סכסוכים בין גורמים עברייניים. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם אציין את פסקי-הדין המרכזיים בהם התחשבתי, בשינויים המחויבים:

בע"פ 371/08 **מדינת ישראל נ' ביטאו** [27.10.08], נדון ערעור המדינה בעניינו של משיב, שהורשע, לבסוף, בגרימת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות (באמצעות מוט ברזל) ונסיון תקיפה. המשיב היה מעורב בקטטה במועדון לילה, הוצא מן המועדון יחד עם האחר שעמו התקוטט, ובעודו מחוץ למועדון שרוי במצב של שכרות מלאה, המשיך להתווכח. בשלב מסוים הוציא המשיב מוט ברזל עבה מאדנית שהייתה בקרבת מקום ונופף בו לעבר האחר. שוטרים שהתקרב למקום הבחינו במעשי המשיב, צעקו לו להפסיק ממעשיו ובתגובה ידה לעברם המשיב את המוט. המוט פגע בשוטרת וגרם לה לחבלה חמורה. בהמשך לכך ובמהלך מעצרו ניסה המשיב לתקוף שוטר נוסף, איים על השוטרים וקילל אותם. לאחר שינוי הוראות החיקוק בהן הורשע המשיב בערכאת הערעור, אישר בית-המשפט העליון את העונש המקורי שהוטל עליו - של 24 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים, נוכח עברו הפלילי ונסיבותיו האישיות.

בת"פ (מחוזי ת"א) 11454-04-15 **מדינת ישראל נ' עבדין** [29.5.17], הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בשני אישומים, הראשון נסיון לחבול בחומר נפיץ והשני הפרת הוראה חוקית. באישום הראשון, הרלוונטי לענייננו, הנאשם הגיע עם אחר למועדון, והמאבטחים מנעו ממנו את הכניסה. על רקע זה פרץ עימות בין הנאשם לבעל המועדון, אשר הסלים לקטטה, שבמהלכה הכה בעל המועדון את הנאשם באמצעות כיסא. הנאשם והאחר עזבו את המקום, נסעו לתחנת דלק שם רכש בנזין אותו הכניס לבקבוק. בהמשך לכך הנאשם והאחר חזרו למועדון והנאשם הצית את הבקבוק וזרק אותו מתוך הרכב לעבר המועדון. הבקבוק פגע במדרכה סמוך למאבטחים והצית בה אש. הצדדים הגיעו להסדר טיעון שבמסגרתו המאשימה הגבילה עצמה לעתירה לעונש כוללת של 26 חודשי מאסר בפועל - בשל קשיים ראייניים, וההגנה טענה לעונש מאסר בפועל בן 24 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט קיבל את הסדר הטיעון והטיל על הנאשם 25 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסרים מותנים וקנס בסך 7,000 ₪, תוך שלקח בחשבון את נסיבות חייו של הנאשם, עברו הפלילי, הודאתו, לקיחת האחריות על המעשים ורצונו להשתקם מסמים ואלכוהול במהלך מאסרו. יצוין כי בשונה מענייננו, הצדדים הסכימו כי יש לראות בקטטה המקדימה, שבמהלכה הוכה על ידי בעל המועדון, כנסיבה מקלה.

בת"פ (מחוזי נצרת) 1546-12-13 **מדינת ישראל נ' פנואילוב** [11.2.14], הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירת הצתה ונשיאה והובלה של בקבוקי תבערה, בכך שהשליך, יחד עם חברו, שני בקבוקי תבערה לעבר מועדון לילה הומה אדם לאחר שהמאבטחים סירבו להכניס את חברו למועדון. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין שנתיים לחמש שנות מאסר, וגזר על הנאשם 36 חודשי מאסר בפועל, תוך שלקח בחשבון, בין היתר, את הודאתו במעשים, נסיבותיו האישיות, גילו הצעיר ועברו הפלילי הכולל 3 הרשעות בעבירות אלימות שונות (כשיצוין, כי הוגש ערעור על חומרת העונש אך הוא נמחק לבקשת הנאשם - ראו: ע"פ 2298/14).

ת"פ (מחוזי ב"ש) 31146-08-16 **מדינת ישראל נ' קסטא** [13.9.17] (הוגש על-ידי ההגנה): הנאשם הורשע, במסגרת הסדר טיעון, בביצוע חבלה חמורה בנסיבות מחמירות והיזק במזיד, בכך שנטל מספר בקבוקי זכוכית ובקבוק פלסטיק גדול מלא בבנזין, יצא מבניין מגוריו, שפך חלק מהבנזין על המדרכה הסמוכה לבניין והצית אותו. במקביל, מילא הנאשם את אחד מבקבוקי הזכוכית בבנזין, הצית אותו והשליך אותו לעבר עובר אורח. בהמשך אחז הנאשם בקבוק זכוכית בוער נוסף וכאשר המתלונן התקרב אליו, על מנת למנוע ממנו לזרוק את הבקבוק, זרק הנאשם את בקבוק תבערה על המתלונן, וגרם לאש לאחוז בבגדיו של המתלונן. המתלונן פשט את חולצתו הבוערת. הצדדים הסכימו כי הנאשם ביצע את המעשים בהיותו בשכרות מלאה. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 לבין 36 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם 20 חודשים תוך שלקח בחשבון, בין היתר, את נסיבות חייו המורכבות מאוד, הודאתו ועברו הפלילי. יצוין, כי קיים שוני בהעדר נסיבה מחמירה של השלכת בקבוק תבערה לעבר מקום בילוי הומה אדם, באירועים מתוכננים פחות, אך בהרשעה בעבירה מוגמרת.

ת"פ (מחוזי ב"ש) 21013-06-14 **מדינת ישראל נ' שרון יוסף** [26.9.16] (הוגש על-ידי ההגנה): הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של הצתה. הנאשם הגיע למועדון ולאחר שהמאבטחים סירבו להכניסו, עזב בכעס את המקום. כעבור כמה דקות הנאשם חזר למועדון כשבידו פיסת קרטון בוערת, אותה זרק אל עבר יריעת ברזנט, ששימשה לקירוי והצללה במרפסת בחלקו האחורי של המועדון, והבעירה. הנאשם נמלט מן המקום. עובדי המקום כיבו את האש במהירות באמצעות מטף כיבוי אש. בית המשפט קבע כי מתחם העונש

ההולם נע בין שנה לבין שנתיים, וכי בעניינו של הנאשם יש לסטות משיקולי שיקום ממתחם העונש הולם, ומשכך העמיד את עונשו על שעות של"צ, מאסר מותנה ופיצוי כספי. המסכת העובדתית הכללית היא דומה, אך נעדרת נסיבה מחמירה של השלכת בקבוק תבערה, לה קדמה ידוי אבנים, כשבעניינו של הנאשם אין מחלוקת שאין מקום לסטות מהמתחם מטעמי שיקום, כפי שיפורט להלן.

15. על רקע הפסיקה שפורטה והאבחנות המתבקשות, כשכאמור עיינתי בפסיקה נוספת, לרבות זו שהגישו ב"כ הצדדים, אני קובעת שמתחם העונש ההולם נע בין 18 חודשים ועד 4 שנות מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נלווים.

16. בעניינו של הנאשם, לאחר כישלון הנסיונות הטיפולים, לא נטען ולא הוצג כל שיקול אשר מצדיק חריגה מהמתחם מטעמי שיקום (או מטעמי הגנה על שלום הציבור). על כן, עונשו ייגזר בתוך המתחם ויש להתחשב בנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות, כמפורט בסעיף 40'א' לחוק העונשין.

17. לזכותו של הנאשם, יש לזקוף את הודאתו ולקחת האחריות על מעשיו מראשית ההליך. כפי שצוין בהרחבה בתסקיר שירות המבחן (הראשון), הנאשם הביע חרטה כנה ובושה נוכח התנהגותו במהלך האירוע.

יש להתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם, ביניהן גילו הצעיר יחסית, והעובדה שגדל בתנאים של מצוקה כלכלית ובהעדר גורמי תמיכה משמעותיים וראויים. עוד יש להתחשב לקולה בתקופת המעצר בפיקוח אלקטרוני שבה שהה הנאשם, כעשרה חודשים, במסגרת השיקולים בעת קביעת עונשו (ראה בהקשר זה ע"פ 7768/15 פלוני נ' מדינת ישראל [20.4.16]), וכמובן גם בתקופה הממושכת בה שהה בתנאי מעצר.

הנאשם שיתף פעולה בחסות הליך המעצר עם קבוצה טיפולית ייעודית, אך בהמשך, חרף תקופות דחיה שניתנו לצורך נסיון לשלבו בהליך טיפולי ממוקד במרכז יום, הנאשם לא השכיל לגייס כוחות, ולבסוף לא ערך כל שינוי בחייו כשרמת מסוכנותו הבינונית נותרה בעינה.

לחובת הנאשם עומד עוד עברו הפלילי, שאמנם ניתן להגדיר אותו כמינורי, אך הוא מעיד על דפוסי האלימים, כששירות המבחן התרשם עוד בזמנו כי הנאשם ביצע את המעשים על רקע שימוש לרעה באלכוהול ומעורבותו בחברה שולית. עיננו הרואות, כי הנאשם לא השכיל לשנות את אורחות חייו ולהפיק את הלקחים המצופים מקיומם של שני הליכים משפטיים קודמים, והתנהגותו במסגרת תיק זה ממחישה הסלמה בהתנהגותו האלימה והמסוכנת. עם זאת, יש לקחת בחשבון, כי הנאשם עתיד לרצות עונש מאסר ראשון בחייו.

18. נוכח כל האמור לעיל, סבורני כי יש להעמיד את עונש המאסר בפועל לקראת אמצע המתחם, ולצורך קביעת קנס אתחשב במצוקה הכלכלית המתוארת ובתקופה הממושכת במהלכה שהה הנאשם בתנאים מגבילים.

19. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים, כשהתחשבתי, בין השאר, בנסיבות המעשים והעושה, תוך שמירת יחס הולם בין חומרת מכלול המעשים ומידת אשמו של הנאשם לבין תקופת המאסר שעל הנאשם לשאת, אני גוזרת את דינו של הנאשם כדלקמן:

א. 30 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו, מיום 17.1.16 ועד יום 2.11.16;

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירות אלימות מסוג פשע, לרבות נסיון; 6 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירות אלימות מסוג עוון, לרבות נסיון;

ג. קנס בסך 5,000 או 50 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים של 1,000 ₪ כל אחד, החל מיום 1.7.18 ובכל 1 לחודש שלאחריו. אי עמידה בשני תשלומים רצופים תגרור העמדת כל יתרת הקנס לפרעון מיידי.

הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו בבית סוהר הדרים, ביום 08/04/18 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות והעתק מגזר-הדין.

על ב"כ הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים: 08-9787377, 08-9787336.

כל התנאים המגבילים הקיימים יוותרו בתוקפם עד להתייצבות הנאשם למאסר, והערובות הכספיות ישמשו מעתה להבטחת התייצבותו למאסר.

ככל שלא הוצא צו עיכוב יציאה מהארץ עד היום, הרי שאני מורה על איסור יציאה מהארץ שיהיה בתוקף עד לסיום ריצוי עונש המאסר בפועל, ודרכון, ככל שמצוי בידי הנאשם, יופקד במזכירות בית-המשפט עד ליום 11.3.18.

הודעה זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"א אדר תשע"ח, 08 מרץ 2018, בנוכחות ב"כ הצדדים והנאשם.